

Hoci som absolvovala 8-ročné gymnázium so zameraním na matematiku, jazyky ma vždy bavili, učila som sa ich rada a celkom ľahko. Okrem povinnej angličtiny som si ako žiačka gymnázia vybrala za druhý, povinne voliteľný jazyk, francúzštinu. Práve kombinácia francúzštiny, angličtiny a matematiky ako maturitných predmetov ovplyvnila môj výber vysokej školy. Angličtina a matematika boli základom prijímacích skúšok na väčšinu univerzít s ekonomickým zameraním, no výber Ekonomickej fakulty Technickej univerzity v Košiciach ponúkal možnosť získať zároveň diplom z Univerzity Nice – Sophia Antipolis vo Francúzsku.

Pre všetkých záujemcov o štúdium v rámci Programu dvojitych diplomov, ktorí predtým s francúzštinou žiadnu skúsenosť nemali, bol hneď v prvom ročníku zriadený intenzívny kurz francúzskeho jazyka s francúzskou lektorkou v rozsahu 10 hodín týždenne. Keďže ja som sa kurzu zúčastňovať nemusela, už v prvom ročníku ma štúdium časovo, ani svojou náročnosťou nijako neobmedzovalo. V každom ďalšom semestri si naša frankofónna skupina volila v rámci povinne voliteľných predmetov vždy dva predmety vyučované vo francúzskom jazyku. Z nich sme potom spravidla absolvovali písomné skúšky pod dozorom slovenských vyučujúcich, ktoré však boli vyhodnocované vo Francúzsku, vyučujúcimi Univerzity Nice – Sophia Antipolis.

Väčšina zo študentov našej frankofónnej skupiny sa v rámci ERASMUS programu zúčastnila štúdiá priamo v Nice, iní v Štrasburgu, alebo vo Versailles. Na „môj“ Erasmus sme v letnom semestri štvrtého ročníka do Nice prileteli z našej skupiny spolu štyria. Všetci sme bývali na jednom, rovnakom internáte. Izby, príp. štúdiá sú v Nice takmer vždy len pre jednu osobu,

s vlastným sociálnym zariadením a veľmi často s úžasným výhľadom na azúrovomodré more. Spriaznená ekonomická fakulta, tzv. ISEM (Institut Supérieur d'Économie et de Management), ako aj jej knižnice a jedálne, sú takisto veľmi príjemným, moderným prostredím. Komunita zahraničných študentov sa neustále stretáva, organizujú sa rôzne posedenia na pláži, rôzne večierky, či výlety do okolia, ktoré sú v oblasti Côte d'Azur kapitolou samou o sebe.

Zážitky ako Nicanský karneval, Veľká cena Monaca, Mentonský citrónový festival, či filmový festival v Cannes, ale aj blízkosť Saint-Tropez, krásnych piesočnatých pláží, paliem na každom kroku, to všetko nás motivovalo usilovať sa na tieto miesta v blízkej budúcnosti vrátiť.

Na slovenských záverečných promóciách v Košiciach sme okrem inžinierskeho diplomu Ekf obdržali aj diplom Master 1 z Univerzity v Nice (*Master 1 = 4 roky vysokoškolského štúdiá*). V záujme zabojsovať aj o diplom Master 2 (*Master 2 = 5 rokov vysokoškolského štúdiá – teda ekvivalent Magisterského stupňa v slovenskom školskom systéme*) sme sa, opäť viacerí, uchádzali o prijatie na štúdium priamo na Univerzite Nice – Sophia Antipolis. V rámci prijímacieho procesu univerzita umožňuje uchádzať sa o štúdium v minimálne v jednom a maximálne v troch odboroch. Nakoľko som už počas štúdiá brigádovala v oblasti ľudských zdrojov v medzinárodnej spoločnosti, mojou prioritnou voľbou bol odbor

Ekonomika a riadenie ľudských zdrojov. Na základe tejto motivácie mi bolo francúzskou vládou pridelené štedré štipendium, ktoré mi ponechali aj napriek tomu, že na daný konkrétny odbor som napokon prijatá nebola. Spolu so spolužiačkou Saškou Kaľavskou nás ISEM prijal na štúdium v odbore *Ekonomika a riadenie IKT & E-business poradenstvo*.

Na zápis sme so Saškou prileteli do Nice už v prvej polovici septembra, no keďže výučba bola zahájená až 11. októbra, užili sme si hneď na úvod mesiac ničnerobenía, slnka, pláže, zmrzliny, vína a azúrového mora. V októbri sme na prvej vyučovacej hodine v mestečku Sophia Antipolis (vzdialenom od Nicecca 25 km, dostupnom MHD) spoznali našich 22 spolužiakov, s ktorými sme potom trávili dva semestre povinných cvičení/prednášok. Spolužiaci boli rôznych národností, v prevažnom zastúpení boli rodáci zo severoafrických krajín ako Maroko, Tunis, Alžírsko. Hoci títo ľudia hovoria od mala

plynule po francúzsky, jazyková bariéra sa medzi nami neobjavovala, skamarátili sme sa veľmi rýchlo a boli sme počas celého roka jednou výbornou partiou. So Saškou sme sa cítili ako ryby vo vode, každá naša prezentácia bola vždy ocenená dlhým hlučným potleskom...

Počas celého roka prebiehala výučba striedavo v meste Nice a v meste Sophia Antipolis. Master 2, ktorý sme študovali, mal podtitul *Professionnel*(Master 2 Pro), čo predpokladá jednak vyučujúcich z praxe, jednak skutočnosť, že študenti sa už zároveň orientujú profesijne a teda výučba bola eliminovaná len na 2, max. 3 dni v týždni, aby prípadná brigáda, resp. prax v podniku bola pre

študenta časovo dostupná. Samotné štúdium bolo pre Slovenky jazykovo náročnejšie, no nie nezvládnuteľné, o čom svedčia aj naše výsledky. Pre získanie diplomu *Master 2 Pro* je potrebné absolvovať po približne 8 mesiacoch štúdia minimálne 3 mesačnú so štúdiom súvisiacu prax v podniku.

Nakoľko pre mňa osobne bolo pomerne náročné nájsť si vhodnú stáž vo Francúzsku, oslovila som opätovne spoločnosť, v ktorej som predtým brigádovala. Keďže oddelenie ľudských zdrojov v tejto firme využíva pri riadení svojej činnosti veľké množstvo IKT, moju stáž akceptovala tak univerzita, ako aj podnik. Záverečnú obhajobu práce o stáži som obhajovala cez Skype, priamo z podniku. Prísediacim bol môj francúzsky kolega, firemný procesný inžinier. Naspäť do Nice som priletela až pri príležitosti promócií. Prevzala som si diplom a vypočula príhovor najlepšej

žiačky z ročníka, Sašky (ja som bola v poradí až druhá 😊).